

[Gudliksen.]

slagene kommer først i landstinget; vi har i alt fald tid til at behandle dem, og som jeg har sagt har vi sagskundskab nok dertil.

Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen var også inde på spørgsmålet om ansættelsen af formuerne, navnlig i landbruget. Jeg har altid været af den opfattelse, at det ikke er så stor en fordel for landbruget — bortset fra det rent formuemæssige — at have de lave ansættelser af værdien af kreaturer m. v. En ajourføring af disse satser betyder skattemæssigt ikke så forfærdelig meget, men jeg er enig med det ærede medlem i, at en ajourføring af skalaen bør finde sted. Men dertil skal jeg føje, at vi så også må forlange andre regler for købmænds og forretningsfolks opgørelse af deres lagre. De har tre forskellige fremgangsmåder at anvende, og der kan gemmes lige så store beholdninger ved disse opgørelser som ved landbrugets. Den måde, hvorpå skibsfarten afskriver, trænger også i høj grad til revision. Når der er tale om at få formuerne her i landet, ansat nogenlunde ensartet i henhold til statsskatteoven af 1922 med ændringerne fra 1937, kan man vist godt sige, at det er umuligt selv for ret kyndige folk at bedømme, om en mand bliver retfærdigt behandlet eller ikke. Det er i virkeligheden ikke muligt at udtale sig herom på grund af de indviklede regler, og derfor er det absolut nødvendigt, at vi hurtigt får lovforslag om ændring af de gældende regler forelagt i rigsdagen.

I denne forbindelse må jeg henlede opmærksomheden på den forældede bestemmelse om, at dommerkorterne stadigvæk skal autorisere udpantningslisterne i kommunerne, hvilket medfører en efter min mening helt urimelig forsinkelse af sagerne. Der sidder måske en yngre mand, der bare sætter et stempel på, men alligevel skal sognerådskommunerne have sendt udpantningslisterne ud til stempning. Når der en enkelt gang er en skatteyder, hvis restance skal berigtiges ved udpantning, må dommerkorterne træde til, men før den tid er der ingen grund til det; det er efter min mening en forældet ordning, som bør afskaffes.

Selve lovforslaget byder i år på visse ændringer. Forhøjelsen af forsikringsfradraget fra 400 kr. til 600 kr. kan mit parti tiltræde. Vi havde ikke haft noget imod, at fradraget var blevet lidt større, men vi kan som sagt tiltræde det.

Alle lønmodtagere får nu ret til at fradrage 300 kr., og dersom de kan dokumentere, at de tidligere har haft ret til et større fradrag, forstår jeg lovforslaget sådan, at

de bevarer retten til at fradrage i samme omfang som hidtil.

Vi kunne også ønske, at man tog under overvejelse, om de selvpensionerede også kunne få et lille fradrag, men det er altså ikke lykkedes.

Nævnes skal også, at omegnskommunerne og København får nedslagsbeløbet, der omhandles i § 2, forhøjet fra 2 400 kr. til 2 500 kr.

Jeg skal ikke komme ind på flere enkeltheder — det er overflødigt —, men jeg gentager, at jeg på mit partis vegne kan anbefale, at man vedtager det foreliggende lovforslag.

Chr. Nielsen: Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Alfred Kristensen sagde, at ligningsloven er den lov, der hyppigst er blevet ændret. Men det er ganske naturligt, at det forholder sig på den måde, thi alle de faktorer, der spiller ind, er jo ustandselig i bevægelse. Udviklingen skifter ustandselig og ændrer totalt ved det grundlag, hvorfra ligningsloven fra første færd tog sit udgangspunkt. Derfor er det såre naturligt, at det har været nødvendigt med hyppige ændringer, men spørgsmålet bliver så, om de ændringer, der med årene er foretaget, i tilstrækkelig grad modsvarer den udvikling, som har fundet sted. Efter de udtalelser, der er fremkommet her i dag, hvor alle ordførere har givet udtryk for håbet om, at den store skattereform snart må se dagens lys, har man måske lov til at udlede, at ændringerne, som hidtil er foretaget, på ingen måde er tilfredsstillende og langtfra har ydet den retfærdighed, som man kunne forlange. Til trods for de hyppige ændringer er almindelige lønmodtagere i dag meget dårligt stillet, når der er tale om skattebetaling. For blot at tage de sidste 10 år er det jo således, at de almindelige lønmodtagere i dag svarer omtrent dobbelt så meget i skat af hver indtjent krone, som de gjorde før krigen, medens skatteyderne i de højere lag ikke tilnærmelsesvis har været udsat for en lignende forøgelse af deres skattebyrde. Det er det, der gør, at det hele virker så urimeligt, og det er naturligvis også det, der har medvirket til, at man gennem årene har foretaget visse, men dog altfor beskedne ændringer.

De ændringer, der er foreslået i år, er jo meget beskedne og opfylder ikke tilnærmelsesvis, hvad de mindre og de jævne skatteydere med rette kunne kræve. Den nye bestemmelse om indførelse af et lønmodtagerfradrag på 300 kr. vil naturligvis være god for mange lønmodtagere, men